

Трибуна Хлібороба

Видається з 5 березня 1932 року

№ 35 (9298) ЧЕТВЕР, 24 СЕРПНЯ 2017 РОКУ

ІЗ ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

СОРОК ДРУГІ ЖНИВА МИКОЛИ ПОДИ

Микола Костянтинович ПОДА місцевий, із Харківського. Ще до армії отримав права водія і тракториста, а коли, відслуживши, повернувся додому, всього кілька днів відпочив, і до роботи. У 1976-му вже жнивав. І від того року не пропустив жодних жнив, цього річчя — сорок другі в його хліборобській біографії!

Серед комбайнерів району Микола Пода — із найстарших. Не беруся стверджувати, та все ж впевнена, що він якщо не найстарший, то один із тих, хто виростав і мужнів на полі, хто стрічав тут і молодість, і зрілість і тепер, коли вже й до осені в житті і в природі береться, він ще жниває. Тепер уже із своїм дорослим внуком, 20-річним Владиславом Пасевіним, який вже півтора року працює у ТОВ «АФ Обрій ЛТД» — у сезон із дідом на комбайні, а потім — на інших роботах в механізації. Дід для юнака авторитет. Як не часто, на жаль, тепер так буває, щоб дід із внуком мали спільну роботу, тим більше сільську, важку. Адже навіть і тепер, коли жнивають на досконалих комбайнах, жнива — це виснажлива праця. А для них — ще й необхідність. Завершивши

збирання озимої пшениці, готують комбайн збирати сою, соняшник, потім кукурудзу.

— І так до білих мух, — жартує Микола Костянтинович. — Як «упрігся» у 20 років, так і роблю... Скільки разів пропонували це у молодості то на автобусах в автоколоні, то ще в інші місця, а мені як заклинило в селі. У часи нашої молодості хлопці холостяками доводили байдкували після армії. І я швиденько одружився на місцевій дівчині Галині. Купили в селі стареньку хату, а в думках уже закладали нову. Можна було тоді стати на чергу і отримати будинок від радгоспу, але мені хотілося збудувати дім там, де я хочу жити, зробити так, як зручно буде сім'ї. Народилися доньки Світлана, Валя, і на завершення — Інна, це вже у нову хату...

— Певно, про сина мріяли? — запитує.

— Кажуть, Бог сам розбереться кому синів, кому доньок. Доньки чи сини — це наші діти. Наймолодша Інна у мене три роки була помічником у жнива. Помагала. Тепер вона медсестра. У неї підрастає маленький помічник дідові. Ми з дружиною щасливі батьки, бо всі наші доньки із сім'ями живуть у селі, ми радіємо внукам, а їх уже 5...

Микола Костянтинович згадує як починав працювати на старенькій «Ниві», потім через кілька років пересів на «Колоса», а коли вже на новий «Дон-1500», здавалося, що цей комбайн — вершина досконалості. А ось тепер і «Масей Фергюсон» — вже не із найновіших. Хотілося б, говорить ветеран, побачити на якому років через 10-15 його внук працюватиме. А що обов'язково працюватиме комбайнером, юнак впевнений. «Думаєте, хтось чекає нас по містах, чи там легше?» — говорить із приємністю вже бувалим людям впевнено Владислав.

Багато хто працював помічником у комбайнера Миколи Поди. На жаль, не всі вже і живі, але він згадує їх із вдячністю. Хтось виїхав, хтось знайшов роботу іншу. Серед тих, співпраця із ким запам'яталася найбільше, помічники Павло Ілляшенко, Микола Балко, Іван Ротач (покійний), Сергій Лаврінченко, Микола Лещенко, Сергій Пасевін, який став зятем, Іван Пода — однофамілець із яким отримували колись новий «Дон-1500»...

Не раз його фото, як передовика жнив, було у нашій газеті. Та ось це — особливе: дід із внуком жнивають!

Текст і фото
Олександри ГОСТРОЇ

ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!

Щиро вітаю вас із Днем Незалежності України! Це свято патріотизму та гордості за свою націю, яка, пройшовши випробування, створила власну державу. І сьогодні український народ гідно відстоює, бореться і доводить свою незламність. Дата 24 серпня 1991 назавжди змінила думки та погляди людей, стала могутнім стимулом для плідної, натхненної праці заради кращого майбутнього, миру та добробуту нашої країни.

З нагоди свята щиро бажаю міцного здоров'я, щастя, миру, злагоди та добробуту Вашим родинам. Нехай наші добрі справи примножують славу рідної незалежної України!

З повагою — народний депутат України
Валерій ДАВИДЕНКО.

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ВАС, ЗЕМЛЯКИ!

Дорогі земляки! Душа моя належить вам, Богу і Україні, яка днями святкуватиме свій черговий, уже 26-й День Незалежності. Щиро вітаю вас з цим, безперечно, найважливішим святом нашої рідної держави.

Майбутнє України напругу залежить від послідовності, системності й продуманості наших дій у нинішніх непростих реаліях. Минулого вже не воскресити — воно стало історією! Сьогодні ж маємо з надією і вірою дивитись вперед, думаючи над тим, як побудувати для наших нащадків достойне й безмарне завтра. Життя насправді досить коротке: кожен день, як подарунок долі — ніхто не дасть його прожити вдруге і що-небудь змінити в ньому чи виправити.

Найбільше, про що я зараз мрію, щоб 24 серпня, в День Незалежності, Україна святкувала справжній День Перемоги. Вірю, що все в нас буде добре, що країна відродиться й займе своє гідне місце серед цивілізованих й високорозвинутих держав світу!

Молимось за тебе, Україно! Зі святом вас, друзі!

Щиро ваш Олег АВЕР'ЯНОВ, голова Чернігівської територіальної організації Радикальної партії Олега Ляшка.

ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!

Від душі вітаю вас із Днем Незалежності України! Ця дата втілила в собі давнє прагнення нашого народу до свободи і самовизначення. Незалежність стала новою точкою відліку в житті кожного українця. І тому, хочеться побажати, щоб кожен з нас, в першу чергу, почав з власної незалежності. Незалежності від шкідливих звичок, незалежності від чужої думки, незалежності від усіх неприємностей. Нехай незалежно ні від чого, у нас виходить знаходити в житті позитивні моменти і радіти!

Юрій ВЕЛИЧКО,
Талалаївський
селищний голова.

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ РАЙОНУ!

Прийміть щирі вітання з нагоди Дня Державного Прапора та Дня Незалежності України! Мить, коли піднімається Прапор України та звучить Державний Гімн — це момент піднесення, що сповнює серця гордістю за рідну країну, натхненням і бажанням жити і працювати на її благо. Сьогодні державний стяг став для нашої нації символічним оберегом, який наповнює серце почуттям патріотизму, любові до Батьківщини та гордістю за свій народ.

За нашу незалежність, самостійність боролися цілі покоління українських патріотів. Нині за неї гинуть військовослужбовці та мирні громадяни. Ми повинні ціною спільних надзусиль захистити незалежність, наше право жити на своїй українській землі. Немає значення, в якому куточку України ми народилися та якою мовою розмовляємо. Важлива лише доля Батьківщини і наше спільне майбутнє.

У ці святкові дні бажаємо вам миру, міцного здоров'я, щастя, родинного добробуту, душевного спокою та впевненості в майбутньому, добра і злагоди, порозуміння і згуртованості!

Анатолій ДУПА, голова райдержадміністрації. Юрій ДЗЮБАН, голова районної ради.

ШАНОВНІ ЖИТЕЛІ СЕЛИЩА ТА РАЙОНУ!

Щиро вітаю вас з Днем Незалежності! Цей день завжди був особливим святом для кожного українця. Наша держава довго виборювала свою незалежність, а виборовши її, продовжує захищати і відстоювати свої кордони і донині. По-іншому, із трепетом та біллю, а також з великим бажанням миру святкуємо цей день ми знову. Зміни і перетворення ніколи не бувають легкими, тим паче у полум'ї війни та розрухи на сході країни. Тож наберімося терпіння, мужності та віри у нашу країну! Єднаймося заради майбутнього, заради славної, оспіваної віками незалежної України. Щиро вірю у перемогу нашого народу, нашої держави та добробут кожного з нас. З Днем Незалежності!

Михайло ПЕДЬКО,
голова районної організації партії «За життя».

ПОГОДА

	П'ятниця 25.08		Субота 26.08		Неділя 27.08		Понеділок 28.08		Вівторок 29.08		Середа 30.08		Четвер 31.08	
Хмарність, опад	☾	☀	☁	☀	☾	☀	☾	☀	☾	☀	☾	☀	☾	☀
Температура повітря, °C	+12	+23	+14	+25	+13	+23	+13	+20	+12	+20	+13	+22	+14	+23
Фаза Місяця	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾	☾
	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Новий Місяць	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть	Перша чверть

За даними <http://sinoptik.ua>

ЗНАЙ НАШИХ!

У ЮНОМУ житті цих двох чарівних дівчат — вчорашніх школяр, багато спільного: вони народилися і виросли в незалежній Україні, їх дні народження обвінчані з весною. Разом пішли навчатись у перший клас Талалаївської загальноосвітньої школи і навчалися в одному класі всі 11 років. Минулий навчальний став для них не просто випускним — дівчата стали єдиними в районі золотими медалістками, в 17 літ отримали свою найвищу нагороду. Цього ж літа на них очікувала ще одна приємна подія — обидві стали студентками престижних вузів. **Ірина Шкуратова** навчатиметься в «Інституті прикладного системного аналізу» Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», **Вікторія Омеляненко** стала студенткою інституту міжнародних відносин Київського Національного університету ім. Т. Г. Шевченка.

Попросила дівчат поділитись враженнями від цього річчя вступних випробувань, а заодно й розповісти про те, чи збулися їх мрії.

Спокійна і врівноважена **ІРА**, як і її мама Ольга Михайлівна, не приховували емоцій — вони були просто щасливі. Збулося те, чого так довго чекали. Це була найвища нагорода доньки за всі 11 років копійки праці.

— А під час вступної кампанії було вже не важко, — зізнається Іра, — про-

НАЙВИЩА НАГОРОДА

сто дуже хвилювалась. Важко було на обласних олімпіадах, під час складання ЗНО, коли доводилось збирати в пучок всі знання і працювати, аби отримати хороший результат. Мені сприяла участь в обласних шкільних олімпіадах, а ще золота медаль і хороший атестат. При вступі я набрала 187 конкурсних балів і потрапила у 96 бюджетних місць.

— Тобі хтось допомагав чи сама визначилась із майбутньою спеціальністю?

— Взагалі-то я мріяла навчатись на архітектора. Подавала документи у 4 заклади на різні спеціальності. І хоча всюди мала прохідний бал, остаточно визначилась на комп'ютерних науках. Мені це теж досить подобається. Своєю успішці завдячую своєму класному керівнику і вчительці математики Людмилі Павлівні Петрішенко, а також репетиторам Людмилі Миколаївні Леєкій та Людмилі Іванівні Джалос.

До того ж, Іра вже багато чого освоїла в комп'ютерній науці. Домашній ноутбук, Інтернет дівчина використовує для отримання додаткових знань. Зацікавлений у цьому і її тато Микола Вікторович. Разом із ним і навчилися робити справжні дива: петриківські розписи по дереву просто вражають своєю красою, вони ніби виконані рукою справжнього майстра. Однозначно, що має дівчина талант художника, а ще музиканта, адже закінчила ще й районну школу мистецтв по класу баяна. Можливо, це лише тимчасові захоплення, та саме вони сприяють формуванню особистості.

Вікторія ОМЕЛЯНЕНКО каже, що про обраний навчальний заклад мріяла ще із школи. Тож документи подавала на всі 4 факультети в одному інституті. Обрала пріоритетний факультет з прохідним балом 195, вона ж набрала 197. Це була перемога, якої навіть не очікувала, адже були абітурієнти із ще вищими балами. Але доля вготувала

їй цей подарунок. До речі, на обраному факультеті Вікторія буде вивчати ще й 2 іноземні мови, по закінченні вузу отримає ще й диплом перекладача. Досягнутий перемозі Віка, як і її однокласниця Іра, в першу чергу, завдячує своїм добрим наставникам-вчителям — викладачу математики Людмилі Павлівні Петрішенко, вчительці англійської мови Людмилі Іванівні Яценко, вчительці історії Тетяні Віталіївні Шевченко, репетитору з української мови Галині Миколаївні П'яновій. Це і їх сумління в її результатах ЗНО: Вікторія отримала 199 балів з історії, 198 — з української і 194 — з англійської. А на обласних предметних олімпіадах, вона майже щороку займала призові місця. Її перемога — це і батькова підтримка, і мамина порада. Оксана Іванівна і Сергій Володимирович нічого не шкодували і створювали всі умови задля успішного навчання та виховання доньки. Дякуючи власній настирливості та батьківській підтримці, Вікторія закінчила і Талалаївську школу мистецтв по класу бандури, насолоджувалась танцями у танцювальному колективі «Асорті».

Ось такі вони, наші юні талалаївчанки, — розумні, успішні красуні, розпочинають новий, надто важливий етап у житті.

Віра КЛИМОВА.

НОВИНИ

ВІДРАЗУ ТРИ ДНІ СЕЛА

19 серпня, на Спас, відразу у трьох селах було свято. Святкували Юрківці, Новопетрівське, Харкове. У Харковому свято відбувалося вперше. Як святкувалося нашим землякам — читайте в наступних номерах газети.

На фото: житель Харківського Сергій БАЛКО безкоштовно катає на коню всіх бажаючих.

СУБСИДІЯ БЕЗ «ПРОПИСКИ»

Донедавна право на отримання субсидій на оплату житлово-комунальних послуг мали лише ті громадяни України, які були зареєстровані у житловому приміщенні, тобто ті, хто мав так звану «прописку». Нещодавно уряд пішов назустріч тим людям, які фактично проживають у помешканні, але з ряду причин офіційно в ньому не зареєстровані. Якщо громадянин не зміг оформити субсидію через відсутність прописки в даному житловому приміщенні, але проживає в ньому і регулярно сплачує рахунки за тепло, газ, воду та електроенергію, держава надала можливість скористатися правом на отримання субсидії на підставі договору оренди цього житла. Рішенням уряду не визначено жорстких вимог до такого договору оренди. Його не потрібно завіряти нотаріально. Достатньо двох підписів — власника житла та орендаря.

Такий документ є офіційним підтвердженням права людини на субсидію і повинен братися до уваги місцевими органами соціального захисту населення на користь сім'ї.

Є ЛАВОЧКИ БІЛЯ ЛІКАРНІ

Останнім часом у різних місцях нашого селища встановлюються лавочки. Це — конкретна турбота про його жителів селищної влади. Не так давно ще дві встановили біля районної лікарні. Тепер хворі стаціонарів, відвідувачі поліклініки мають змогу посидіти на свіжому повітрі. Вони вдячні за це селищному голові Юрію Величку, началь-

нику ВУЖКГ Олександрю Кобишу та його колективу, який трудився безпосередньо на їх встановлення. Ті, хто часто змушений перебувати у так давно ще дві встановили відділеннях, медперсонал були б дуже раді, якби подібні лавочки з'явилися і під накриттям, під самісінькою будівлею. Це було б дуже зручно для всіх.

Кор. «ТХ».

ВОДОГІН НА ВУЛИЦІ

окоузі працює наш активний депутат селищної ради Оксана Сенча, яка і сама працювала, і жителів та спонсорів організовувала. Нам допомогли, виділивши бару, народний депутат Валерій Давиденко, депутат обласної ради Геннадій Тригубченко,

РЕДАКЦІЯ газети висловлює щире вдячність працівникам пошти, які несуть свіжі вісті у кожен дім. Як приємно, коли у ваших сумках є і «Трибуна хлібороба». Дякуємо за співпрацю іменинникам серпня **Юлії Василівні САВЕНКО** — листоноші із Болотниці, листоноші із Довгалівки **Валентині Миколаївні СЕНЬКО**, із Понір — **Олені Олександрівні ВІНОГРАДЕНКО**, із Українського — **Валентині Іванівні БОБКУН**. Хай з кожним прожитим роком тільки додається вам здоров'я, щастя і благополуччя. Завжди щоби хотілось жити і не було хвилини, щоб тужити, щоб друзі завжди поруч були вірні, а вдома щоб завжди чекали рідні. Щоб ввечері було з ким чай попити і тихо від душі поговорити. А ще ми вам бажаємо удачі, і очі хай від радості лиш плачуть.

28 СЕРПНЯ відзначає свій ювілей наша однокласниця, прекрасна вірна подруга, чарівна жінка **Марія Миколаївна БОБКУН** з Обухового. Дружний випуск 1974 року Болотницької школи щиро вітає нашу Марійку. Зичимо здоров'я, жіночого щастя, радості від дітей і онуків. Марієчко! Спасибі

не закриють хмари і хода пружиниться міцна, ми за Тебе, дорога Марійко, келих повний вип'ємо до дна.

Твої ОДНОКЛАСНИКИ.

25 СЕРПНЯ виповнилося 93 роки нашій дорогій мамі, бабусі і прабабусі **Марії Федосіївні РЕМІНЕЦЬ** із Талалаївки. Вітаємо Вас, рідненька, і щиро дякуємо за Вашу безкінечну турботу про нас. Бажаємо Вам лише одного — здоров'я, адже так важливо для всіх нас, щоб Ви нас чекали у рідному домі. Матусю, бабусю, Ви наша єдина, Вас щиро вітає вся наша родина. І діти, й онуки, Вам, дорогенька, шлють щирий уклін від серця, рідненька! Дай, Боже, Вам жити і горя не знати, щоб сотую осінь із нами стрічати.

3 любов'ю і повагою **СИНІ, ВНУКИ, ПРАВНУКИ.**

26 СЕРПНЯ святкуватиме свій день народження наша найкраща у світі мама **Валентина Василівна КУНДЕНКО** із Красного Колядина. Як хочеться подарувати Тобі долю і прихилить до Тебе білий світ, щоб в щасті Ти жила й без болю багато довгих і яскравих літ. Нехай душа Твоя ніколи не старіє, на білій скатертині будуть хліб і сіль. Своїм

ЛИПІВСЬКА загальноосвітня школа запрошує на ювілейний 1-й дзвінок з нагоди її 30-річчя. Свято відбудеться у школі 1 вересня, початок — о 9:30 год.

Потрібен ВОДІЙ великого вантажного транспорту з напівприцепом. Тел. 066-219-39-66.

З НАГОДИ ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ТА ДНЯ ДЕРЖАВНОГО ПРАПORA УКРАЇНИ НАГОРОДЖЕНІ

ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ районної державної адміністрації і районної ради:

• підприємця **Світлана Володимирівна ПОЗНЯКОВСЬКА** — за високий професіоналізм, сумлінну багаторічну працю у сфері підприємницької діяльності, активну громадянську позицію.

ГРАМОТОЮ районної державної адміністрації:

• комбайнер ТОВ Аф «Обрій» **Микола Костянтинівч ПОДА** — за багаторічну сумлінну працю, вагомий особистий внесок у розвиток сільськогосподарського виробництва;

• головний спеціаліст з питань діловодства апарату райдержадміністрації **Людмила Михайлівна КУКСА** — за багаторічну сумлінну працю у державних органах, високий професіоналізм.

ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ районної ради:

• підприємця **Сергій Миколайович РОМАНЕНКО** — за багаторічну успішну працю у сфері малого бізнесу району;

• директор територіаль-

ного центру соціального обслуговування **Володимир Іванович МАРЧЕНКО** — за сумлінну працю;

• директор Талалаївської загальноосвітньої школи I-III ступенів **Світлана Володимирівна МИХНО** — за багаторічну сумлінну працю.

Оголошено ПОДЯКУ голови районної державної адміністрації:

• провідному документознавцю відділу агропромислового розвитку районної державної адміністрації **Каріні Юріївні ЧИЖИК** — за сумлінну працю;

• активному учаснику сільських і районних виставок образотворчого та прикладного мистецтва **Степану Андрійовичу ІЛЮШУ** — за вагомий особистий внесок у розвиток культури;

• активному учаснику сільських і районних виставок образотворчого та прикладного мистецтва **Олексію Івановичу ЧИКИШУ** — за вагомий особистий внесок у розвиток культури;

• фізичній особі — підприємцю **Людмилі Петрівні МАКСИМЕНКО** — за багаторічну успішну працю у сфері малого бізнесу району.

теплом хай завжди сонце гріє й слова подяки линуть звідусіль.

Син ВІТАЛІЙ, невістка ЛЮДМИЛА.

ВІТАЄМО з днем народження і шлемо свої щирі побажання нашій свасі **Валентині Василівні КУНДЕНКО** із Красного Колядина. Нехай добром наповнюється хата, достатком, щедрістю і сонячним теплом. Хай буде вірних друзів в ній багато, щаслива доля огорта крилом. А весни будуть світлі, легкокрилі, не буде втоми лагідним рукам. Нехай здійсниться все, що не збулося, і добре серце не підкориться рокам.

СВАТІ з Чернецького.

НАЙЩИРІШІ вітання в день славного ювілею шлемо моему братику **Анатолію Володимировичу ЮРЧЕНКУ** з Українського. Хай у житті Твоїм завжди буде літо, а якщо осінь — то тепла й золота. Нехай у гості їдуть завжди діти, хай сміх і радість на подвір'ї не стиха. Нехай ясні дощі несуть Тобі здоров'я, проміння сонячне цілує у уста. Нехай онуки зіграють Тебе любов'ю, бажаєм довгого й щасливого життя.

3 повагою сестра **РАЯ** із своєю сім'єю.

26 СЕРПНЯ — 55-річний ювілей у **Анатолія Володимировича ЮРЧЕНКА** із Українського. Прийми наші щирі вітання і побажання. Вітаємо із святом і зичимо багато здоров'я та везіння, поваги та терпіння, товаришів відмінних та буднів позитивних. Мрії щоб усі збувались, в серці щоб любов цвіла і було в житті ще більше щастя, ніжності, тепла!

3 повагою куми **БОРЕЙКИ.**

29 СЕРПНЯ в приміщенні територіального центру соціального обслуговування та **30 СЕРПНЯ** в районній центральній бібліотеці з 10:00 до 12:00 юрис- Талалаївського бюро правової допомоги здійснюватимуть прийом громадян.

● КРАЄЗНАВСТВО

(Продовження. Початок у №50, №52 за 10, 24 грудня 2016 р., №3 за 14 січня, №5 за 28 січня, №9 за 25 лютого, №19 за 6 травня, №27 за 1 липня 2017 р.)

ЗАЛІЗНИЦЯ

Через поля поблизу Рябух проходить Південна залізниця. Понад вісім кілометрів цієї дороги, так званої раніше чавункою, пролягає по рябухівській землі. У 1984 році відзначалося сторіччя від дня її побудови. Темпи її будівництва на ті часи були високими. Ділянка дороги Бахмач — Ромни побудована за один рік. Немає сумніву, що її будували і наші селяни. Великий обсяг робіт було виконано при зведенні насипу від Чатової будки до ст. Рубанка, де висота насипу сягала до 14 м. Для його зведення було укладено понад 150 тис. кубометрів ґрунту. Далі йде виймка від Чатової будки до Сидорової і далі, потім насип на кривій частині дороги до Гороб'євої будки, а там знову глибока виймка, приблизний розрахунок показує, що на перегоні від ст. Рубанка до ст. Блотниця обсяг земляних робіт становить близько одного мільйона кубометрів. Їх виконували вручну або кінями на возах.

Будучи майстром на будівництві залізничного місто Борисов-Белосорівичі в 1939 р. після закінчення Конотопського технікуму шляхів сполучення, я бачив роботу грабарів. Вони працювали цілими сім'ями. Це — люди з Вінницької та Житомирської областей. Грабарі по 2–3 людини вантажили ґрунт на грабарку, а візник відвозив її на насип і, піднімаючи на ходу бічні дошки грабарки. ґрунт вивалювався сам. Це був ручний самоскид. Грабарі працювали зі сходу сонця і до його заходу, вивозили в день від 20 до 40 кубометрів ґрунту в залежності від відстані возіння. Заробляли вони добре. Можна припустити, що тільки на розробці виймок і відсіпки насипів на ділянці від ст. Рубанка до ст. Блотниця одночасно працювало до 300 возів. Крім цього будували мости, шляхопроводи, підсилався пісок і щебінь під шпали, укладалися шпали, рейки, будувалися казарми, шляхові будки, зводилися вокзали і переїзди, станційні колії і тупики, семафори, станційні склади і майданчики.

Освоїти такий величезний обсяг робіт на одному перегоні, не кажучи вже про ділянку Бахмач — Ромни, було нелегким завданням. Потрібні були тисячі робочих рук. Вони приходили із навколишніх сіл, розташованих поблизу дороги-чавунки, в тому числі і з Рябух.

Дід моєї дружини з Юрківців Феодосій Прокопович Зарва розповідав, як він працював на чавунці на ст. Блотниця за 12 км від Юрківців. Кожного дня ходив він на роботу пішки туди і назад, вставав о 4 ранку, приходив додому в 9–10 вечора, а працювали по 10–12 годин на день. Їдалень не було. Шматок хліба, молоко, іноді шматочок сала — ось і весь обід. Не доспаючи, працювали люди на цій чавунці. Незважаючи на важку працю, дід Федір прожив 94 роки.

Вперше я поїхав по цій дорозі в 1935 році. Квиток від ст. Рябухи до ст. Конотоп коштував 4 крб. 80 коп. Своїх грошей у батька не було. На дорогу гроші дав мені Пантелеймон Григорович Садовий, який став своєюком мого старшого брата Миколи. На зворотний шлях з Конотопа грошей не було, йшов додому пішки. Враження від першої поїздки було дивовижним. Всю дорогу дивився у вікно і всьому дивувався.

Рейки на нашій дорозі були укладені типу IV з написом на шийці рейки «Лібаво-Роменська залізниця». Ці рейки навіть після війни я бачив з таким написом. Правда, після війни шлях був розбитий і рейки зношені настільки, що поїзд йшов зі швидкістю 20 км на годину, а не 60–70, як було до війни. Можна було на ходу із поїзда вийти і зайти, що я одного разу і зробив. Іхав я з Києва від Прони Волинської. Вона мені передала плетений кошик для її батька Данила Юхимовича. З Києва виїхав пізно ввечері. У поїздах після війни, а це було влітку 1946 р., їздило багато народу. Тамбури битком набиті, на дахах теж повно. Підїхали до станції Рубанка. Поїзд, не зупиняючись, пройшов далі. Я стояв на сходинці старого пасажирського вагона. Коли поїзд підійшов до котловану, де, насип дуже високий — до 15 м, до мене спустилися два хлопці років по 25–30 у військових гімнастерках, звернули увагу на мою корзину.

— Друг, куди їдеш?

— Світ за очі, — відповідаю, і тут мене мандраж бере. Думаю, як би через цей порожній кошик не зштовхнули мене на високому насипі в котлован. І щоб вони від мене відчепилися, кажу їм:

— Невадала моя поїздка. У Бахмачі в одного спекулянта непомітно забрав цей кошик, а він порожній.

Поки з цими хлопцями гомонів, завиднілась Сидорова будка. Я підняв рукою кошик вгору, показав їм, що вона порожня, і на ходу зістрибнув біля будки, а їм крикнув:

— Щасливої дороги, я вже вдома!

Можливо, ці хлопці були порядними людьми, а, може і злодюжки. У той час поїзних бродяг було багато і від них очікувати можна було всього. Моя дорога, в будівни-

цтві якої брали участь і мої селяни, мені допомагла.

У важкі дні голоду, в післявоєнні роки ми, селяни, заздрили залізничникам, особливо будочникам. Жили вони, як на острові. Навколо голод, лихоліття, продукти дороги. А шляхові обхідники, переїзні сторожі, шляхові робітники отримували зарплату, пайок, безкоштовний квиток. Вони могли необмежено орати землю в смугі відводу, косити траву, заготовляти дрова в посадках. Зараз таких привілеїв немає. У нас, на Північній залізниці, зараз, коли їдеш поїздом з Москви в Ярославль, можна спостерігати, що шляхові будки в більшості випадків порожні, із забитими вікнами. Правда, на Південній залізниці я цього не помічав. Але становище там вирівнялося, і шляхові обхідники втратили ту перевагу перед колгоспниками, яку мали в 30-х роках і відразу після війни.

Під час будівництва дороги в тому місці, де високий насип, був розроблений котлован.

П. А. Шевченко ПРО РЯБУХИ І РЯБУШАН

Історична довідка

При його розробці ґрунт пішов у тіло насипу, а котлован, що утворився, заповнився водою з болота. Таким чином утворилася штучна водойма, яка і досі залишила свою назву «котлован». Нині він замулюється і став мілким, а 50–60 років тому він був глибоким, мало хто діставав до дна. У цьому котловані ми купалися і купали коней. Рябушан у купальний сезон купалося менше, більшість дмитрівчан. Одного разу у цьому котловані я мало не потону. Ми, рябушани, зазвичай купалися зі свого боку. Тут був пологий спуск, зручно, не ризикуючи глибиною, купалися, потім продовжували пасти худобу. На середині котловану було мілко, а між цією мілиною і берегом було глибоко. Зазвичай ми, хлопчаків років 10–12, навчилися абияк триматися на воді в копанках, плавати в котловані з одного берега на інший не наважувалися, а допливали до середини котловану, відпочивали на мілині, а потім поверталися назад на свій берег. У мене вийшло так, що коли я став плисти і вирішив зупинитися на середині, то непомітно цю середину проскочив. Коли захотів стати ногами на дно, під ногами виявилася не мілина, а велика глибина. Я розгубився, став кричати: «Допоможіть, тону!». Мої ноги повисли і я у вертикальному становищі борсався одними руками. Ніхто на допомогу мені не кинувся, а з берега кричали: «Пливи до Дмитрівського берега, туди близько!». Інші кричать: пливи, мовляв, на середину, тут зовсім близько. Я мотався туди, сюди, нарешті ногами намацав дно котловану, став, нарешті, на тверду землю. Відпочивши і заспокоївшись, поплив на свою частину. Так сталося, що на Бога надіявся, а сам не зівай. У цьому котловані в 1928 р. потонув Лисачов Семен Михайлович (на прізвисько Маринчук). Навчався він дуже добре, усіма шановний хлопець був. Він закінчив з відзнакою гімназію в Дмитрівці. Вранці їм видали свідоцтво про закінчення гімназії, привітали з успішним закінченням, і вони пішли натхненні і радісні додому. З ним у гімназії навчався теж рябушанин із нашої вулиці Дмитренко Ілько Васильович (на прізвисько Кондратенко) — теж цього дня отримав свідоцтво. Було спокотно. Вони йшли повз котлован і вирішили скупатися. Семен пірнув поруч з трубою. Там завжди був вир і велика глибина. І не виринув, не впорався з виром. Коли його витягли з води, було вже пізно. Намагалися відкачати, але нічого не допомогло. Замість торжества і радості з нагоди закінчення гімназії, а це було в селі великою подією, оскільки гімназію закінчували одиниці із сотень молодих здібних людей, вийшов траурний день.

Згадуючи сім'ю Михайла Лисачова (Маринчука), мимоволі стає сумно. У нього було три сини — орли! Один іншого кращій. Талановиті люди. Старший син Григорій, як і батько, був високий, ставний, красивий, мав хорошу спеціальність — тесяля. В колгоспі він був бригадиром бригади теслів. Одружився на гарній дівчині Оришці. Дітей не було. Пішов на війну і не повернувся. Другий син Семен сумно закінчив свою долю — втопився. Третій син Михайло жив і працював у Москві. Був водієм першого класу, возив міністра геології. Помер теж не своєю смертю. Під час розбирання старого будинку вибухнув газ, що нагромадився в підвалі. В цей час він стояв біля машини поруч з цим будинком. Михайла придавило стіною, що обвалилася. Він лежав під стіною, кричав, просив про допомогу. Але врятувати його не вдалося. Поховали його в Москві. Залишилася одна дружина Зоя. Дітей у них теж не було. Так і скінчився рід Маринчуків. А які були талановиті люди! Ось така доля...

Залізнична магістраль була потрібна для зв'язку районів Донбасу, Європейської півночі, Придніпров'я і Кавказу, що бурхливо розвиваються в той час. Харків — Кременчук

— Бахмач є її головним напрямком. Вона обслуговує промисловість машинобудування, гірничорудну (Курську магнітну аномалію), нафтопереробну, будматеріали і розвинені сільськогосподарські райони. Я пам'ятаю, коли був пастухом і доводилося пасти худобу поблизу «чавунки», то при наближенні поїздів ми прибігали до насипу біля середньої будки і дивилися, як їдуть потяги, що вони везуть, махали руками машиністу і кондукторам, а вони нам теж відповідали. Старші навчили нас слухати стукіт коліс і по звуку визначати, що везе поїзд. Якщо колеса вистукували «крупна-борошно-цукор», то поїзд ішов, навантажений зерном у бік Бахмача на північ, а якщо везли машини або йшли порожні вагони, то колеса вистукували «культиватори, культиватори, облігації», а потяг йшов з Бахмача на Ромни. Тут же після проїзду поїзда ми шукали на шляхах і знаходили шматочки руди і камінчики для гри в крем'яки. Шматочки залізної руди були червоні і ними можна

було робити написи на стінах і на парканях. Гра в крем'яки дозволяла навчитися спритності. Поки летить кинутий вгору камінчик, треба було на землі підібрати необхідну кількість камінчиків. Це виходило у деяких хлопчаків до віртуозності, як у цирку.

По станції Кременчук Південна залізниця пов'язана з річковим Дніпровським пароплавством. Загальна експлуатаційна довжина шляхів Південної залізниці становить 3672 км, або 2,7% протяжності залізничної мережі Радянського Союзу. Ця дорога перевозить 12,7 млрд пасажиро-кілометрів — 4% від загальної перевезення і 84 млрд тонно-кілометрів — 2,6% загальномережевих перевезень вантажів (це дані за 1976 р.).

Роль цієї чугунки для рябушан неоціненна. У 1982 р. за кілометр від села побудована платформа. Тепер приміські поїзди роблять тут зупинку. Стало зручно і швидко добиратися до Талалаївського райцентру і до м. Ромни та Бахмача. Хто конкретно домігся побудови цієї платформи, люди знають.

ШЛЯХ

Поруч із залізницею пролягав широкий шлях. Він проходив з протилежного боку від села, за залізницею, починаючи від Чатової будки до станції Блотниця. У 80-х роках замість шляху побудована асфальтована дорога. Але вона побудована тепер з боку села, також поруч із залізницею. Шлях — це щось романтичне. Колись у дитинстві багато хто з нас, будучи пастухами, пасли на шляху худобу. Зустрічали на ньому і циганів з куреннями, і вози з сіном, снопами, а іноді автомобілі.

Шлях з'єднував Батурин, Бахмач, Григорівку, Дмитрівку, Блотницю, Талалайку, Великі Бубни, Ромни, Ромодан. Тарас Шевченко проїжджав цим Шляхом і в своїй повісті «Наймичка» називає його Ромодановським. За його версією цей шлях відкрив Роман. Чумака Роман загуляв у корчмі, де захопився красунею шинкаркою і вхопив зайвого. Від роменської корчми воли повезли Романа туди, куди вони хотіли, а прокинувся він аж в Кременчуці. Чумаки їхали слідом за Романом і тому шлях повинен був бути названий Романовським. Але нехай залишиться таким, який є — Ромодановський. Сам Тарас Григорович висловив припущення, що цей шлях проклали Григорій Ромадановський, який 1686 р. виводив московську рать під Брусяну гору, де була резиденція гетьмана Петра Дорошенка. Це не той Дорошенко, про якого співається: «Попереду Дорошенко веде своє військо, військо Запорізьке». Ця пісня про Михайла Дорошенка, гетьмана українських реєстрових козаків (1625–1628).

Цим шляхом у Рябухи, як і в інші села, чумаки возили сіль, із нього проводжали в

козацькі походи своїх синів. Можливо, що Петро І проходив по цьому шляху зі своїми військами під час війни зі шведами під Полтавою в 1708 р. Після перемоги під Полтавою Петро І повертався в Москву і по дорозі заїхав до Батурина, в резиденцію гетьмана Розумовського. Тарас Шевченко в своєму «Великому льосі» писав: «...цареві московському коня напоїла в Батурині, як він їхав в Москву із Полтави». Це підтверджується і історичними даними. Тепер тут хороша асфальтова дорога. З вітерцем проносяться «Волги», «Москвичі», «Жигулі» і вантажівки. І все ж із сумом згадуєш і волів, і вози, і ярма, і занози, і брички, і швидких коней.

Великий кобзар був у Парафіївці, Дігтярях, Сокиринцях, Качанівці, Григорівці, Ромнах. Мені розказали люди з села Гаї, що за 8–10 км від м. Ромни, що й досі стоїть дуб, під яким сидів Тарас Шевченко. Це місце обгороджено. Є там і меморіальна дошка. Мабуть, не раз проїжджав поет цим шляхом. Хочеться думати, що для рябушан, також як і для інших, хто проживає поруч із шляхом, він історичний і дорогий серцю, адже пов'язував село з такими історичними містами, як Чернігів, Ромни, Конотоп, Ніжин, Батурин, Глухів, Прилуки, Іржавець, Кролевець. Життя й історичні події цих міст не могли не вплинути на життя нашого села.

У нас співають пісню: «Ой на горі та й жінці жнуть»... де оспівують походи Дорошенка, Сагайдачного. Мої прадіди з козаків ходили походами цими шляхами.

Залізниця і шлях послужили добру службу рябушанам. Це не тільки обмін продукцією між селом і містом. Це розвиток культури й освіти. Багато наших селян вчилися в гімназіях, технікумах і вузах в довколишніх містах Ромни, Конотоп, Ніжин, Глухів, Кролевець, Прилуки, Чернігів.

Місто Ромни — старовинне місто, згадується в літописі з 1096 року. У 1239 р. захоплений монголо-татарами. З 1362 р. знаходиться в складі Великого князівства Литовського. З 1569 року — у складі Речі Посполитої (Польща). Після Російсько-польської війни 1654–1667 рр. увійшов до складу Російської держави. З 1781 року — місто, з 1802 р. — повітове місто Полтавського губернії. Один з центрів торгівлі Лівобережної України (в Ромнах був Іллінський оптовий ярмарок). У Ромнах збереглося давньослов'янське городище VIII-X століть «Монастирище» (Роменсько-Борщевська культура).

Місто Конотоп виникло в XVII столітті як сотенне місто Ніжинського козацького полку.

Місто Ніжин вперше згадується в Іпатівському літописі в 1147 році як Уненеж. Спочатку належав польському королю Сигізмунду (близько 1500 р.), потім приєднано до Москви. У 1648 р. відійшов до Польщі. На початку 1648 р. звільнений селянсько-козацькими військами і став полковним містом Ніжинського полку (1648–1782 рр.).

Місто Глухів вперше згадується 1152 р. У 1708 р. після руйнування Батурина став резиденцією українських гетьманів.

Місто Чернігів згадується в літописі в 907 р., один з найдавніших міст Русі. У IX столітті був центром східнослов'янських племен. У 1239 р. Чернігів був захоплений татаро-монголами і спалений. З другої половини XIV століття Чернігів знаходився під владою Великого Литовського князівства. У 1503 р. приєднаний до Московської держави. У 1611 р. захоплений Польщею. Народ Чернігівщини активно брав участь у визвольній війні українського народу проти польських панів в 1648–1654 рр. З 1654 р. Чернігівщина входить до складу Російської держави. Міста її були центрами давньої української культури. Все це разом узятє мало великий вплив на економічне та культурне життя наших селян. Село Рябухи, по суті, знаходилося на перетині доріг до цих міст.

(Далі буде.)

Набір Віктора БАРАНОВА, переклад, публікація Івана ЗАБІЯКИ.

СЛУЖБА – 101

НЕ ЗАПАЛЮЙТЕ ТРАВУ

СТАНОМ на 22 серпня ц.р. на території області виникло 1636 пожеж, що майже на 50% більше, ніж за аналогічний період минулого року. У нашому районі — вже 35 пожеж, а за весь минулий рік — 20. На торфовищах області сталося 6 пожеж на загальній площі 2,03 га. Одна із них — у нашому районі, поблизу с. Понори. Пожеж від загоряння сухої трави, сміття на відкритій місцевості на території області сталося 652, ними захоплено 1472,92 гектара.

У зв'язку зі спекотною погодою утворився високий, п'ятий клас, пожежної небезпеки, тому підвищився

ризик виникнення пожеж у природних екологічних системах внаслідок необережного поводження мисливців і громадян із вогнем під час перебування у лісопаркових зонах, на відкритих територіях та біля торфовищ.

Працівники Талалаївського РС під час рейдових перевірок виявляють нехтування населенням правил пожежної безпеки. Люди продовжують спалювати залишки сухої рослинності, сміття, жнивні покоси.

Нагадуємо, що випалювання сміття та сухої трави тягне за собою відповідальність, передбачену як адміністративним, так

і кримінальним Кодексом, зокрема передбачено штраф — на громадян від 170 до 340 грн., а на посадових осіб від 850 до 1190 грн.

Прохання утриматись у цей пожежонебезпечний період від спалювання сухої трави на городах, лугах, сінокосах та інших місцях, де є небезпека розповсюдження пожежі. Особливо у місцях, де поруч залягають поклади торфу, тому що гасіння торф'яних пожеж вимагає великих зусиль та матеріальних затрат.

Геннадій ЗІРКА,
начальник РС УДСНС в області.

ПАМ'ЯТЬ

МОЯ ПОДРУГА І СЕСТРА

Мабуть, як більшість дітей, з дитинства я мріяла про сестру, хоч із молодшим братом ми дружно жили. Скучали одне за одним, коли роз'їхалися з дому навчатися. А коли брат женився і привів у батьківський дім скромну сільську дівчину Тамару, ми з перших днів із нею поріднилися душами. На жаль, не часто так буває в житті, щоб невістка не просто вжила у чужій родині, а ще стала і подругою. А у нас вийшло.

Здавалося, ми знаємо одна одну від народження. Тома також мріяла про сестру. От ми і «знайшлися». Багато людей, які не знали наші родинні зв'язки, вважали, що ми рідні сестри. А ми й не перечили. Навіть мій син Артем всього на кілька днів старший за її старшого Артура. Разом прали пелюшки, а якщо одна із нас прокидалася від плачу котрогось із наших хлопців, старалася забавити обох, пожалівши подругу... Які ж то були чудесні моменти нашого життя! Потім я із сім'єю тривалий час жила в Харкові, брат із сім'єю в Талалаївці, але душею ми завжди були разом. За довгі роки ми ніколи серйозно не посварилися. Тамара була відвертою, справедливою. Могла посварити будь-кого із членів нашої ро-

дини, але так, щоб людина зрозуміла свою помилку. На неї просто неможливо було розсердитися. Жіноча дружба така є і вона дуже сильна. Ми про все радилися, разом раділи і разом переживали, бо в житті були і розчарування, і болі, і втрати. Тамара для мене така ж рідна, як брат, але ще і найближча подружка... була. Тільки не хочеться вірити, що була, а не є. беру до рук телефон і хочу набрати її вивчений напам'ять номер... Та тільки плачу. Вже і 40 днів минає, як відлетіла на небеса її душа. Так рано і так несподівано, всього у 54 роки обірвалося її життя. Ми не змогли її врятувати, а тепер тільки плачемо, хоч і розуміємо, що нічого не змінити.

Дякую долі, що подарувала мені таку сестру і подругу. Вона завжди сприймала, як своє, чуже горе. За ширість і душевність Тамару Олексіївну СОЛЯНИК поважали не тільки рідні і друзі, а навіть малознайомі, адже коли комусь треба було допомогти, Тамара не рахувалася ні з часом, ні з нервами. Вірю, що Твоя світла душа спочиває на небесах. Молимося за її упокій. Дуже скучаємо і ніколи не забудемо.

Валентина ВЕРЕЩАКА.

ВІКНА металопластикові, **ДВЕРІ** вхідні металеві різних видів та розмірів. Замір. Доставка. Встановлення. Твердопаливні **КОТЛИ**. Працюємо за державною програмою, компенсація 35%.
м. Ромни, вул. Коржівська, 17 (магазин «Європа»).
Тел. 066-437-77-43, 097-115-88-38, 098-768-28-04.

Конотопський м'ясокомбінат закуповує **БІКІВ, КОРІВ, ТЕЛИЦЬ**.
Тел. 097-079-52-87, 099-637-46-34.

ЗРОБЛЮ грубу, піч та барбекю.
Тел. 050-901-52-91, 096-696-50-40 (Андрій).

Металопластикові **ВІКНА**, вхідні **ДВЕРІ** за державною програмою з відшкодуванням 35%. Найкраще співвідношення ціни та якості. Замір. Доставка. Встановлення.
Тел. 096-773-79-83, 066-409-73-15 (Наталія Василівна).

У зв'язку з відкриттям нових об'єктів **ТОВ Служба безпеки «Вітязь»** проводить набір на роботу **ОХОРОНЦІВ** чоловічої і жіночої статей. Метод роботи вахтовий. Проживання і харчування за рахунок роботодавця.
Звертатися за адресою: м. Ромни, вул. Руденка, 10 (2-й поверх). Тел. 068-289-96-94, 050-529-08-03.

ПРОДАМ

САДИБА у центрі Талалаївки по вул. Освіти (Радянська), 17. Будинок на 2 ходи, газове опалення, в одній половині є й пічне, надвірні будівлі (літня кухня, гараж, сарай, 2 погребі), є колодязь. Город 0,25 га. Земельна ділянка приватизована. Тел. 096-647-95-05, 050-673-20-73.

САДИБА в с. Скороходове (Нинове) по вул. 30-річчя Перемоги, 21: будинок (газ, водогін), сарай, погріб, колодязь у дворі, є телефон, 3-фазка, земельна ділянка 0,82 га приватизована. Ціна договірна. Тел. 098-643-30-45, 068-498-47-59.

Двокімнатна **КВАРТИРА** з усіма зручностями в районі нафторозвідки в Талалаївці.
Тел. 096-364-44-39, 067-900-91-02.

Газифікований **БУДИНОК** у Талалаївці, є літня кухня, сарай, 2 гаражі, город, підведена вода. Ціна договірна. Тел. 050-155-00-86.

САДИБА у Талалаївці: літня кухня, сарай, газ, вода, телефон. Тел. 067-531-15-68.

1) Терміново недорого **САДИБА** в Талалаївці: будинок 93 м², земельна ділянка 0,15 га, сарай, газ, вода;
2) Дитяча **ГОЙДАЛКА, ВЕЛОСИПЕД** дитячий 3-колісний в хорошому стані. Тел. 099-714-88-89, 068-070-66-53.

АВТОМОБІЛЬ ВАЗ-21093, інжектор газ/бензин, 2006 року випуску, колір сріблястий, фаркоп, магнітола, сигналізація. Тел. 066-705-11-10, 096-753-07-57.

СКУТЕР Yamaha Mint 50 см³ в ідеальному стані, ціна 8000 грн. Тел. 096-777-36-84 (Олександр).

МОТОБЛОК з причепом.
Тел. 050-061-46-34, 097-619-19-27.

Саморобний **ТРАКТОР, КОРОВА**.
Тел. 066-527-13-74, 068-797-00-53.

ПІСОК, ЩЕБІНЬ, ГРАНВІДСІВ, КАМІНЬ-БУТ.
Тел. 067-531-61-36, 099-292-23-35.

ПІСОК, ЩЕБІНЬ, ГРАНВІДСІВ, б/у ЦЕГЛА, ШИФЕР.
Тел. 067-531-44-61, 066-115-39-29.

ШИФЕР 6-хвиловий б/у; **ВОДОВІДЛИВИ** віконні 0,3×1,5 м, 3 шт. Тел. 099-497-63-82.

Кутювий **ДИВАН** сірого кольору, майже новий, 8000 грн., можливий торг; **ДИВАН-МАЛЮТКА**, 2000 грн.
Тел. 097-883-50-40, 066-519-08-06.

Чорно-ряба **КОРОВА**, 6 років. Тел. 068-639-07-09.

Молода високоудійна **КОРОВА** з 3-м телям.
Тел. 096-840-60-19.

ЗЕРНО пшениці, **СОЛОМА** пшенична в тюках.
Тел. 097-474-85-03, 066-528-36-28.

2 **КРИСЛА** б/у в хорошому стані. Тел. 096-886-05-44.

Дійна **КОЗА**, вік 2 роки. Тел. 096-158-91-88.

ПИЛОМАТЕРІАЛИ: **ДОШКА, БРУС** будь-якого перетину.
ВИГОТОВЛЯЄМО дерев'яні **ДВЕРІ, ВІКНА, ТУАЛЕТІ**, літні **ДУШІ**.
Тел. 066-553-33-82, 097-974-50-71.

РЕМОНТ меблів, перетяжка, шліфування, лакування.
Широкий вибір тканини. Доставка.
Тел. 097-974-50-71, 066-553-33-82.

ПОМИНАННЯ

27 СЕРПНЯ минає 2 роки від того чорного дня, який навіки відняв мою дорогу незабутню дружину **Людмилу Тихонівну ВЕРБОВСЬКУ**. Вона була особливою жінкою, неповторною особистістю. Виплекала кілька поколінь вдячних учнів. Для мене вона була найближчою, найріднішою людиною, ідеальною дружиною. Її усмішка — це цілий наш світ, сповнений щастям. Його вже ніколи не буде, адже у всьому світі вона була одна така єдина. Ніжна, безмежно добра і водночас мужня... Як же не вистачає Тебе! Як порожньо і важко без Тебе. Та у серці моему Ти, єдина, назавжди. Хто пам'ятає — пом'яніть, хто забув — згадайте добрим словом!

У глибокій скорботі **ЧОЛОВІК**.

29 СЕРПНЯ 5 років тому передчасно і так неждано пішла із життя наша дорога донечка і сестра **Тетяна АНТОНЕНКО** із Талалаївки. Відтоді погасла радість у наших душах, печаль і смуток огортають серце. Ти любила життя, а так рано його залишила, Твоя смерть стала для нас незагойною, болючою раною. Погасла Твоя свіча, та ми завжди пам'ятатимем Тебе, будемо молитися, щоб Тобі було затишно у Твоєму Царстві небесному. Спи спокійно, наша дороженька, хай ніщо не тривожить Твій вічний спокій.

Сумуючі **БАТЬКИ, БРАТ** із сім'єю.

нашому дорогому синові і внучкові **Сергію ВЕРБИЦЬКОМУ** з Талалаївки виповнилося б 25 років. Та не судилося йому дожити до своїх світлих імен. 20 серпня минуло півтора року, як його не стало. Жорстока підступна смерть так рано забрала Тебе від нас, у розквіті сил Ти пішов із життя, залишивши нам печаль та сльози. Тужимо і плачемо за Тобою, і так боляче, що вже ніколи не побачимо Твоїх посмішок, не почуємо рідного голосу, не зустрінемо на рідних порозі. Та ми про Тебе будемо завжди пам'ятати, Ти залишишся в добрій пам'яті своїх численних друзів і знайомих. Спи спокійно у своїм Небеснім царстві, нехай земля буде Тобі лебединим пухом.

МАМА і всі рідні.

МИНАЄ 40 днів, як немає із нами нашої дружини, мами і бабусі **Тамари Олексіївни СОЛЯНИК** із Талалаївки. Як недавно ми ще всі були щасливі, здавалося, що так буде завжди. Вона щоранку до нас усміхалася, дбала про всіх нас, чекала додому. А тепер так порожньо, сумно, самотньо. Не віриться, що це вже назавжди. Розуміємо, що треба Тебе відпустити, а не виходить... Прости, рідненька, що не врятували, не вберегли. Та ніколи Ти не помреш у нашій пам'яті. Не заросте ніколи та стежина, що провела Тебе в останню путь. Похилиться зажурина калина і добрим словом люди пом'януть. Пом'яніть разом із нами нашу Тамару Олексіївну, хто знав і цінував її.

У глибокій скорботі **ЧОЛОВІК, СИНІ, НЕВІСТКА, ВNUЧОК, всі РІДНІ**.

ПРОДАЄТЬСЯ польська сільгосптехніка; мотоцикли; трактори китайського виробництва; **мотоблоки, кормоподрібнювачі, навісне обладнання** та запчастини (сміт Срібне).
Тел. 093-815-65-31, 097-279-03-78.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

098-417-84-45, 096-341-08-67

МЕТАЛОПЛАСТИКОВІ ВІКНА, ДВЕРІ

м. Ромни, вул. Руденка, 1 (2-й пов.)

096-317-07-73, 095-688-28-20, 067-735-44-41, 050-066-69-90

м. Ромни, вул. Соборна, 8, м-н «Каштан», тел. 097-482-04-49

Працюємо за програмою теплозбереження з компенсацією від 20–70%

КУПЛЮ

Дорого цілодобово **СВИНЕЙ, КНУРІВ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, КОРІВ, БІКІВ, ТЕЛЯТ**, а також яловичину та свинину (**М'ЯСО**). Тел. 095-606-55-31, 098-343-20-99.

Дорого цілодобово **КОРІВ, БІКІВ, ТЕЛЯТ, КОНЕЙ, ЛОШАТ, СВИНЕЙ**. Тел. 066-076-26-48, 098-445-20-28.

Дорого **КОРОВИ, БІКИ, КОНІ, ТЕЛЯТА, СВИНІ, КНУРИ**, а також **М'ЯСО** яловичини та свинини. Доріз. Тел. 067-422-00-60, 095-919-43-29.

Цілодобово **БІКІВ, КОРІВ, ТЕЛЯТ, КОНЕЙ, КІЗ, ОВЕЦЬ**. Вимушений забій.

Тел. 096-087-33-30 (**Антон**), 097-609-85-78 (**Саша**).

БІКІВ від 250 кг до понад 1 тону, а також **КОРІВ, ТЕЛИЦЬ** живою вагою. Працюємо оптом.
Тел. 068-747-32-55, 066-166-67-81.

КОРІВ, БІКІВ, ТЕЛИЦЬ живою вагою.
Тел. 066-820-16-04, 098-415-96-02 (м. Суми).

МОТОЦИКЛИ К-750, ІЖ-49, Урал М62, В'ятка, МТ-9, з ведучими колясками та інші; **ЗАПЧАСТИНИ** до таких мотоциклів. Тел. 099-487-70-53, 068-390-01-85.

АВТОМОБІЛЬ, МОТОЦИКЛ, ТРАКТОР, іншу техніку в будь-якому технічному стані з документами чи без.
Тел. 097-105-90-44, 095-935-03-35.

МОТОЦИКЛИ К-750, Урал, МТ-12, МТ-16, М-61, М-62.
Тел. 067-385-66-59, 066-325-20-58.

ПШЕНИЦЮ, КУКУРУДЗУ, СОНЯШНИК, СОЮ.
Тел. 097-670-38-31.

З 30 липня на території коопзаготпрому проводиться **ЗАКУПІВЛЯ ЯБЛУК** середніх і пізніх сортів.
Тел. 066-648-68-28, 096-148-90-02, 096-974-01-02.

ПАРКАНИ БЕТОННІ глянцеві, кольорові; **ПАМ'ЯТНИКИ** бетонні, **ПЛИТИ** під пам'ятники та інші архітектурні вироби.
м. Ромни, вул. Полтавська, 49 та вул. Київська 34а.
Тел. 097-246-92-26, 066-192-92-74.

ВІКНА, ДВЕРІ від виробника швидко, якісно, недорого. 5 років гарантії. Передоплати не беру.
Тел. 068-185-62-40, 068-662-02-21, 093-514-13-94.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ Втрачений **СЕРТИФІКАТ** на право на земельну частку (пай) серії ЧН №0349013, виданий на ім'я **РАДЧЕНКО Тетяна** Павлівна, **вважати недійсним**.

У родині нашого однокласника Володимира Тищенка неоправдана втрата — помер його батько **Микола Григорович ТИЩЕНКО**. Щиро співчуваємо Володі і всім його рідним.

ОДНОКЛАСНИКИ по Талалаївській школі, класний керівник **Н. Г. ЗІНЕВИЧ**.

Висловлюємо свої щирі співчуття колишній колезі по роботі на Талалаївському хлібоприймальному підприємстві Наталії Іванівні Співак та її родині з приводу неоправданної втрати — смерті її чоловіка **СЕРГІЯ ІВАНОВИЧА**.
Н. Я. БЕЖАН, Г. О. КАЛИТА, З. К. ТРИКОЗ, Л. Ф. ОВЕРЧЕНКО, Г. І. ДЖОЛОС.

Спіззасновники газети — **Талалаївська районна рада, районна державна адміністрація, Талалаївська селищна рада, трудовий колектив редакції газети «Трибуна хлібороба»**.
Реєстраційне свідоцтво серії ЧГ № 255 від 15.12.2001 р. Індекс 63693. **Виходить один раз на тиждень.**

Адреса редакції: **17200, Чернігівська область, смт Талалаївка, вул. Центральна, 3**
Телефони: 2-13-53 (редактор, реклама), 2-13-50 (заступник редактора, сектор листів). **Факс:** 2-13-53.
E-mail: trybuna@meta.ua

Редакція газети **«Трибуна ХЛІБОРОБА»** р/р 26009301102531 у філії **ЧОУ ВАТ «Ощадбанк»** м. Чернігів ЄДРПОУ 02476178 МФО 353553

Редактор О. О. ГОСТРА.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій. За достовірність фактів і цифр, за відповідність їх вказаним джерелам, згідно із законом про пресу, несе відповідальність автор. Газета набрана і зверстана на комп'ютерному обладнанні в редакції, віддрукована в Талалаївській районній друкарні. Замовлення 325. Тираж 2474.